

Ayahuasca – rostlina bohů

Ayahuasca je známá jako „rostlina – učitel“ či „rostlina bohů“. Umožňuje lidem zažít nevidané sféry či dimenze, kde se můžeme naučit spoustu o sobě, životě a realitě a kde „bohové“ z mýtů sídlí na frekvencích mimo škálu pěti smyslů. Organizátoři mne vlastně pozvali na tuto událost kvůli tomu, že účastníci v minulosti mnohokrát viděli reptiloidní bytosti a zjevení ve změněných stavech vědomí. Ale zase, všechny tyto reality jsou také jen signály dekódované frekvenčními poli, které nazýváme mozek/tělo. Ona droga jednoduše mění povahu dekódovacího procesu a napojí vás na jiný informační zdroj. Někteří mají s rostlinou výbornou zkušenost, zatímco jiní se dostávají do temných mentálních a emočních stavů. Záleží na člověku a kam je jejich mysl vezme. Moje dvě zkušenosti byly neuvěřitelně silné a přeměnily můj smysl pro realitu. Dlouho jsem si byl vědom, že je „svět“ iluze, ale nyní přišel opravdový detail.

Vzal jsem si ayahuascu dvě noci za sebou v podobě nápoje s příchutí lékořice v malé skleničce a lehl jsem si na matraci uprostřed temné, kulaté dřevěné budovy v pralese. Asi po hodině jsem začal vstupovat do pozměněných stavů vědomí. Poprvé, když jsem zavřel oči, viděl jsem víření barev a obrazů. Šel jsem hlouběji a hlouběji skrze vrstvy vědomí, až jsem dosáhl stavu nepopsatelného míru a blaha. Bylo to za hranicemi strachu, pochyb, viny a lítosti. Za hranicemi času a dokonce vibrace. Vše bylo nehybné a chvílemi jako nějaká vlna zpomaleného pohybu. Při prvním sezení jsem byl v místnosti jen já a Zoe, organizátor. Jakmile začala ayahuasca zabírat, začal jsem mluvit hlasem, který nebyl vůbec jako ten můj. Slovům nepředcházely myšlenky, jen se pomalu a mocně objevily, aniž bych jim nějak pomáhal. Začalo to větou „*Já jsem láska*“, potom „*Jsem vše a vše je já, jsem nekonečná možnost*“. Spolu s tím jsem cítil, jak mi ze středu hrudníku začala proudit energie a zaplavila místnost. Energetická pole člověka se v této realitě navzájem prolínají v řadu virů známých jako čakry – staré slovo Sanskrty, které znamená kola světla. Ta ve středu hrudníku se nazývá čakra srdce a to je pravý původ pocitu lásky ve vašem srdci.

V dnešní době je symbolizována jako fyzické srdce. Láska je však vyjádřena pomocí srdeční čakry či viru, který nás spojuje s láskou pro vše, co existuje, spojení, které se manipulátoři zoufale snaží potlačit pomocí svých her s naší myslí a mikročipy. Zdůraznil bych, že toto vše se týká této reality, jelikož i čakry jsou jen iluze.

Síla energie, která mnou prostupovala, byla úžasná. Jako by mi někdo

mačkal na hrudník v bodě, odkud se zdál tryskat do pokoje proud energie. Zářivka na stropě začala blikat a pak se tři ze světél naplno rozsvítila. Říkal jsem si, proč jsou světla naplno zapnuta, když mělo jít o sezení po tmě. Ale nikdo se vypínačů nedotkl a zapnula se bez elektřiny, poháněna jinou formou energie. I přehrávač se střídavě zapínal a vypínal. Když jsem chtěl, jak ze mne proudí energie, chápal jsem, proč se elektrické obvody tak zbláznily. Proud energie se najednou změnil a já jsem cítil, jak se mi z hrudníku vyklenul směrem do hlavy jako nějaká neviditelná duha a já začal plynule mluvit ve svém změněném stavu. Ta slova mluvila o Nekonečném Vědomí, jako je Nekonečno, Jednota a Celek. „Vše je nekonečné Vědomí,“ říkala ta slova. Nejednotnost a polarita byly iluze vyrobené virtuální realitou, kterou nazývám Matrix. Za oponou této iluze bylo vše Jedním. Neexistovalo žádné já či vy, jen Nekonečno. Dokonce i ve virtuální hře byla ta stejná Jednota a šlo pouze o iluzi, která vzbuzovala dojem oddělení. Byl rozdíl mezi Jednotou, která si uvědomovala sebe samou, a Jednotou, která zapoměla, čím byla. Kdykoli od té doby mluvím o Jednotě, mám na mysli Jednotu, která si je sebe sama vědoma, na rozdíl od té chycené v iluzi rozdělení. Stará védská díla Indie vypráví podobný příběh. Shankara, hindský mystik z 8. století, řekl: „Brahman (Nekonečné Vědomí) tkví za hranicemi Maya (iluze). Nic jiného tam není.“

Druhou noc v Brazílii byl můj zážitek s ayahuascou ještě hlubší. A jak se tak moje vědomí vrhalo a vířilo v realitách, začal jsem slyšet hlasitý, jasný, ženský hlas, který ke mně s ohromnou úctou promlouval. Samozřejmě nešlo o ženu v lidském těle, která by mluvila přes nějakou hlasovou schránku. Šlo o vědomí, které se mnou telepaticky komunikovalo a můj mozek dokázal dekódovat tato frekvenční pole ve slova, kterým jsem mohl rozumět. Slyšel jsem ta slova v angličtině. Kdybych však byl Ital či Pákistánec, dekodoval bych pole vědomí do oněch jazyků. „*Davide,*“ řekl hlas, „*vezmeme tě tam, odkud pocházíš, aby sis vzpomněl, kdo jsi.*“ S těmito slovy jsem byl přenesen do sféry neuvěřitelného blaha. Do blaha ještě hlubšího a báječnějšího než noc před tím. Nebyla tam žádná nejednotnost, žádné polarity, žádná bílá a černá, žádné my a oni. Neexistoval tam žádný čas, žádné místo, žádné vibrace. Vše prostě jen bylo. Byl jsem Jednota, Bytí, Veškerá Možnost. Byl jsem si však pořád sám sebe vědom, jednotlivec, který je součástí celku s vlastním pozorovacím bodem. Byl jsem přítomen jak zde, tak i tam. Byl jsem všude a nikde, vše a nic. Byl

jsem a nebyl jsem a byl jsem vším mezi tím. Možná, že to zní poněkud popletené, ale později bude srozumitelnější, proč je zahrnutí polarit bránou k Jednotě, k úplnosti. „*Toto je nekonečno, Davide,*“ řekl hlas. „*Odtud pocházíš a sem se navrátíš.*“

Bylo mi řečeno, že potřebuji vědět opravdu jen jedinou věc a tato slova se mi dokola v hlavě opakovala: „*Jen nekonečná Láska je skutečná a vše ostatní je iluze!*“ V myšlenkách jsem začal utvářet otázku: „*Opravdu tím myslíte všechno?*“ Ale než se ta myšlenka měla možnost plně vynořit, přerušil ji hlas. „*Jen Nekonečná láska je skutečná – vše ostatní je iluze, žádná ale, bez výjimky, prostě je to tak.*“ Existence jediného Nekonečného Vědomí je jedinou pravdou, vše ostatní je jen představa onoho Vědomí – iluze. Měl bych také definovat „Lásku“, jak je použita v této knize. Nejde o žádnou verzi typu: „Miluji tě, láska, nedáme si rychlovku?“ či jakékoli jiné nesprávné vylíčení. Láska ve smyslu Nekonečné Lásky je tou nejvyrovnanější ze všech. Nekonečná Láska je také Nekonečná Intelligence, Nekonečné Vědění, Nekonečné Vše. Tudíž je a není, je všude a nikde, je vším a ničím. Jsou to Veškeré Možnosti v perfektní rovnováze.

Ten „hlas“ ke mně promlouval zhruba pět hodin a tu noc se mi podkryla ještě jedna opona. Díky zkušenosti s ayahuascou jsem začal chápat nové úrovně hry. Postupně jsem je prokoukl jako nikdy dřív díky vědění, které mi bylo předáno pomocí synchronicity v mém životě a díky navýšení mých schopností vidět skrze iluzi hmotného světa. Tyto nové úrovně jsou centra vědomí, kontroly a manipulace, ze kterých se manifestují Reptiliáni a Ilumináti. Ve zbytku mé knihy (*viz níže*) popíši realitu, jak jsem ji začal chápat ze všech možných zdrojů informací a pohledů. Mnoho z toho se může opřít o důkazy, jež vyšly najevo v předních oborech vědy, zvláště v kvantové fyzice. Jdu však ještě dále za to a spousta nebude prokazatelná v tom smyslu, kdy lidská mysl vyžaduje důkaz. Lidé se budou muset rozhodnout sami za sebe, co si myslí, nebo ještě lépe, vědět více o tom, o čem čtou. Netoužím po tom nikoho přesvědčovat, že toto je pravda nebo jim říkat, jaká by měla být jejich realita. To už tak dělá Matrix dost dobře bez mé pomoci.

David ICKE v knize

JEN NEKONEČNÁ LÁSKA JE SKUTEČNÁ

(...a vše ostatní je iluze!)

Knihu vydal Jiří Maria Masek, distribuce: Knihkupectví Hledající, Za Pohofelcem 12, 169 00 Praha 6, tel.: 220 873 250, 776 453 310, e-mail: info@hledajici.cz, www.hledajici.cz